

Bruxelles, den 2.6.2014
COM(2014) 401 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

**om gennemførelse af de overordnede retningslinjer i den økonomiske politik i de lande,
der har euroen som valuta**

{SWD(2014) 401 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om gennemførelse af de overordnede retningslinjer i den økonomiske politik i de lande, der har euroen som valuta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen³,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

Den aktuelle økonomiske situation i euroområdet er kendetegnet ved et jævnt, men stadig svagt, økonomisk opsving. I 2013 og begyndelsen af 2014 faldt inflationen i euroområdet markant og forventes kun at stige meget gradvist i løbet af prognoseperioden, hvilket afspejler den nuværende stilstand og de igangværende relative prisjusteringer i de sårbare økonomier og fortsatte opskrivninger af euroen. Mens opsvinget får mere bredt fat i hele området, er der dog stadig store forskelle mellem eurolandene.

Euroområdet er mere end blot summen af dets medlemmer. Den økonomiske og finansielle krise blotlagde de nære indbyrdes forbindelser i euroområdet og fremhævede nødvendigheden af, at medlemsstaterne i euroområdet styrker samordningen af deres finanspolitik, økonomiske politik og strukturpolitik for at sikre en sammenhængende fælles politisk linje i hele euroområdet. Ved at undertegne traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union den 2. marts 2012 har medlemsstaterne i euroområdet givet tilsagn om en række vidtrækkende politikreformer og politisk samordning. Ikrafttrædelsen af "twopack"-forordningerne i

---

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2014) 401 final.

2013 har yderligere uddybet samordningen af den budgetmæssige og økonomiske politik i euroområdet. Medlemsstaterne i euroområdet har et særligt ansvar for effektivt at gennemføre de nye rammer for styring. Det betyder, at de i højere grad skal presse og støtte hinanden i gennemførelsen af nationale reformer og i at føre en forsigtig finanspolitik, i højere grad vurdere de nationale reformprogrammer fra eurorådets perspektiv, internalisere eventuelle afsmittende virkninger og stimulere politiske tiltag, der er særlig vigtige for en velfungerende ØMU.

- (3) I betragtning af den store indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet er der risiko for store afsmittende virkninger i forbindelse med gennemførelsen af strukturreformer, som der skal tages højde for for at sikre den bedst mulige udformning og gennemførelse af politikker for eurolandene individuelt og for hele euroområdet. Hvis reformerne f.eks. i højere grad gennemføres i fællesskab, ville der være større konvergens mellem medlemsstaterne. Derfor er det særlig vigtigt, at medlemsstaterne i euroområdet på et tidligt tidspunkt drøfter deres reformplaner med udgangspunkt i den eksisterende praksis og at de gennemfører proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer effektivt.
- (4) En af de største udfordringer for euroområdet er at nedbringe den offentlige gæld ved at føre en differentieret og vækstoffremmende finanspolitik, samtidig med at vækstpotentialet i euroområdet øges. Takket være den store konsolideringsindsats i løbet af de seneste år er den finanspolitiske situation i euroområdet forbedret, men en række medlemsstater skal stadig fortsætte indsatsen med at reducere deres meget høje gælds niveauer. Alle medlemsstaterne i euroområdet bør forbedre deres offentlige finanser med henblik på at sætte gang i produktiviteten og beskæftigelsen.
- (5) Investeringerne i euroområdet faldt markant i begyndelsen af krisen, og er endnu ikke tilbage på deres gennemsnitlige langsigtede niveau. Manglen på investeringer skyldes en kombination af fortsat nedgearing i den private sektor, finansiel fragmentering og den nødvendige finanspolitiske konsolidering, som har sat en dæmper på de offentlige investeringer. Det er afgørende at øge investeringerne i infrastruktur og kvalifikationer for at holde opsvinget i gang og stimulere den potentielle vækst. En stor del af investeringerne kommer fra den private sektor, men de offentlige myndigheder kan også spille en vigtig rolle ved at skabe de rette betingelser.
- (6) Kreditstrømmene til realøkonomien i euroområdet er fortsat svage, og fragmenteringen af de finansielle markeder er stadig stor på trods af det mindskede pres på den offentlige gæld. Mange medlemsstater kæmper stadig med en nedsat adgang til finansiering, især for SMV, hvilket risikerer at bremse det økonomiske opsving. Det kræver initiativer til at genoprette kreditstrømmene, uddybe kapitalmarkederne og øge den langsigtede finansiering til økonomien. Ved at fortsætte med at rette op på bankernes balance, styrke deres egenkapitalbuffer, hvor der er behov for det, og gennemføre kvalitetsvurderinger af aktiverne og stresstests vil det være lettere at identificere de sidste sårbare elementer og øge tilliden til hele sektoren. Der er opnået betydelige fremskridt med hensyn til indførelsen af en bankunion, navnlig med oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme og aftalen om den fælles afviklingsmekanisme.
- (7) Finanskrisen har afdækket hullerne i Den Økonomiske og Monetære Unions arkitektur. Den 28. november 2012 fremlagde Kommissionen en plan for en udbygget og egentlig økonomisk og monetær union med henblik på at indlede en europæisk debat. Den 5. december 2012 udsendte formanden for Det Europæiske Råd en rapport, som var udarbejdet i tæt samarbejde med formændene for Europa-Kommissionen,

Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank, og som byggede videre på en række ideer i Kommissionens plan og indeholdt en tidsplan med de forskellige etaper for gennemførelsen af en egentlig ØMU. Europa-Parlamentet gav udtryk for sin holdning i sin beslutning af 20. november 2012. Siden da er der taget betydelige skridt fremad. En yderligere udvikling af ØMU vil kræve en gradvis tilgang, hvor disciplin kombineres med solidaritet. I slutningen af 2014 vil der blive foretaget en første vurdering af gennemførelsen af sixpack- og twopack-lovgivningen,

HENSTILLER, at medlemsstaterne i euroområdet i perioden 2014-2015 træffer foranstaltninger på egen hånd og i fællesskab, uden at det berører Rådets beføjelser vedrørende samordning af medlemsstaternes økonomiske politik, men især i forbindelse med samordningen af den økonomiske politik inden for rammerne af Eurogruppen med henblik på følgende:

1. i tæt samarbejde med Kommissionen fremme og overvåge gennemførelsen af strukturreformer på de områder, der er særligt vigtige for et velfungerende euroområde, med henblik på at fremme konvergens og tilpasning af de interne og eksterne ubalancer. Vurdere og stimulere fremskridtene med gennemførelsen af reformer i de medlemsstater, der oplever uforholdsvist store ubalancer, og i de medlemsstater, der oplever ubalancer, som kræver øjeblikkelig handling, for at begrænse negative afsmittende virkninger til resten af euroområdet og for at fremme hensigtsmæssige politiske tiltag i de lande, der har store overskud, for at optimere de positive afsmittende virkninger heraf. Regelmæssigt afholde tematiske drøftelser om strukturpolitiske tiltag, der potentielt kan have betydelige afsmittende virkninger, med fokus på at reducere den store skattekil på arbejde og reformere tjenestemarkederne
2. i tæt samarbejde med Kommissionen samordne finanspolitikken i medlemsstaterne i euroområdet, navnlig i forbindelse med vurderingen af udkastene til budgetplan, for at sikre en sammenhængende og væksthæmende finanspolitisk linje i hele euroområdet. Forbedre kvaliteten og holdbarheden af de offentlige finanser ved at optrappe de materielle og immaterielle investeringer på nationalt plan og på EU-plan. Sikre, at de nationale finanspolitiske rammer, herunder de nationale finansråd, styrkes
3. sikre et robust banksystem, navnlig ved at træffe de nødvendige foranstaltninger ved opfølgningen på kvalitetsvurderingerne af aktiverne og stresstestene og ved at gennemføre lovgivningen vedrørende bankunionen, herunder fortsætte arbejdet i relation til overgangen til den fælles afviklingsmekanisme. Stimulere den private sektors investeringer og øge kreditstrømmene til økonomien ved at forbedre SMV'ers adgang til finansiering, uddybe kapitalmarkederne og genoprette markedet for sekuritiseringer i overensstemmelse med forslagene og tidsplanen i Kommissionens meddelelse om langsigtet finansiering til den europæiske økonomi
4. videreføre arbejdet med at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union og bidrage til at forbedre de økonomiske tilsynsrammer som led i den forventede revision heraf i 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*